

پند پدر

(طنز)

آن شنیدستم زیک فرزانه‌ی
جمع بودند دوستان در خانه‌ی
شب همه با هم بودندی یار وار
بنده گویی داشتند از هر کنار
خاطرات و قصه‌های دل پذیر
می‌نمودند از رسیده تا فطیر
در میان یک مرد خواب آلود بود
بر دو چشم خواب سنگینی نمود
نا ادا کرده ز خفتن را نماز
گوشه‌ی افتاد شد در خواب ناز
فارغ از یاران و از احباب شد
آن همه بیدار و او در خواب شد
ناگهان بادی برون شد از شکم
داشت آوازی که بشنیدی آصم
مرد یکباره ز خواب خود بجست
مضطرب بیچاره بر جایش نشست
حاضرین گفتا که ای نیکو جبین
چیست علت زود برخاستن چنین
خوب خوابیدی مگرمشکل چه بود
بس پریشانی بگو مشکل چه بود
مرد گفت دیدم پدرآمد به خواب
گوش هایم را بدادی پیچ و تاب
او مرا میگفت با خشم و غصب
این عمل باشد ترا دور از ادب
دوستان بیدار و تو خوابیده ای
پرده‌ی شرم و حیا بدریده ای
آن یکی گفتا به نوشند ظریف
داشتی حقا چه ببابای شریف
ما صدای او همه بشنیده ایم
تابه حال این چون صدا نشنیده ایم
راست گفتاروح مرحوم شاد باد
هر که نشنید حرف او برباد باد